

Je trochu škoda, že sa matéria definuje tak ľahko - po formálnej stránke. Mikroskopy majú veľa roboty, samozrejme pod povrchom vecí kde mieria je to rozmanitejšie. Neposúvam sa však v tejto chvíli smerom k atómom, k emergencii. Prosto, nie je problém dotknúť sa lavice, stola, stromu. Väčším problémom je zahliadnuť spirit, dušu. A ešte viac chýba svetielkovanie duší. Spokojná a veselá na ružovo, očakávajúca ne zeleno, nadšená a vďačná oranžovo a taká chystajúca sa ublížiť... Ťahalo by ju napríklad do bordovej... Ľahšie, omnoho ľahšie by sa žilo. Kto takúto danosť má, žije ako menej prekvapený jedinec. Ak to zhrnieme: škoda, že ducha človeka nie je vidno. Škoda, že neblinkajú kontrolky, upozornenia. Na prežívanú radosť i súženie.

A teraz, milý čitateľ popieram vyššie uvedené: Podstatu nášho JA je vidieť, môžeme sa jej potešiť zmyslami. Mimo iné v tancoch, spevoch, tónoch, krásnej literatúre, obrazoch. Tu je esenciálna. A ľaľa. Sme na výstave. Práve je čas si to uvedomiť o trošičku viac ako kedykoľvek pred tým.

To, že práce Alenky Sedlákovej dýchajú jednoliatejším rukopisom nie je dôsledkom toho, že všetky vznikli v relatívne krátkom období - od roku 2021. Skôr sa jedná o výtvarnícky grif. Spôsob cítenia motívu realizovaného formálnou skratkou. Vravíme o autentickosti, rukopise maliara.

Podávané menu nie je komplikované. Kuchárskym žargónom povedané - svet čistých chutí: linka, línia a farebná plocha potláčajúca, či umocňujúca priestor a perspektívu. Príbeh často krát ohraničený čiarou. Počuť hlas: haló, ja som hranica! vitaj na území tohto obrázka. tvoje oči už hranicu preočili - teraz je potrebné zaplatiť mýto chvíľkou pozornosti.

Alenkiné obľúbené kone, florálne motívy, krajina architektonických prvkov, rodinný akcent - dvojice, trojice, jedinci pôsobia ako, ale aj sú kolážami - možno tými z hodín arteterapie. Autoarteterapie. Priznania. Rekapitulácie a definície pocitov po priznaní. A zaznieva hudba. Zvuk gitary. Tóny v kostolíku, ďaleko v horizonte krajiny. Akési cinknutie, zazvonenie. To bolo pravouhlé pretnutie dvoch liniek v kríž. Prečo tieto motívy? Aby, ako povedal Boris Pasternak o doktorovi Živagovi, prehrali príbeh ako krb prehrieva dom.

Ľahko uchopiteľné veci a ich hromady dookola nás priviedli k pomerne klamlivým súčtom. Zatiaľ čo duša je iba jedna. Jediná. Do všetkých bytostí rozprsknutá a plnofarebná.

Jaro Ondo